

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 57. Valentinus carceris pœna ad ejurandam suam hæresin compulsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI.
A.C. 1558.

lentinus sentiret, luculentius pateret, cuiuslibet suam desuper opinionem proferendi libertas dabatur; mox vero hic non minus, ac Alciatus contra hosce articulos declamare cœperunt, eorumque potissimum tres, vel quatuor vehementius impugnabant. Verum omnibus Congregatis huic doctrinæ subscribentibus, ipsi recesserunt, ceterorum exempla minime sequi, firmo statuentes animo: unde nonnisi ad summas quorundam Amicorum suorum preces aliorum sententiæ cedebant, expositisque articulis sua quoque apponebant nomina, quamvis vero sat simile sit, quod id a Valentino fide haud integra factum fuerit; hic enim, prout cœperat, sacrilegam suam doctrinam spargere pergebat.

§. LVII.

Valentinus carceris pœna ad ejurandam suam hæresin compulsus.

Interea Calvinus, cum sedulo cuncta Valentini consilia exploraret, e re sua fore arbitrabatur, ut illum vel criminis reum convinceret, vel saltem ad perpetuum silentium cogeret, quapropter ea de re Judices certiores reddens, eos sollicitabat, ut Valentinum carceri darent: Itaque cum Magistratus Calvini monitis aquiesceret, Gen-
tilis

tilis tanquam perjuri reus, necnon de Sæcul. XVI
A.C. 1558.
 innovatis Serveti erroribus convictus
 comprehenditur. Is quidem se tueri sol-
 licitus cuncta hæc probra pernegabat:
 verum testes, qui eum hosce errores
 tradentem audiisse affirmabant, tanto
 numero adversus eum proferebantur,
 ut haud amplius inficiari auderet, quod
 juramenti religionem violasset: nihilo-
 minus, ut plene convinceretur, Calvinii
 potestati relinquebatur, qui adversus
 eum tanta declamabat vehementia, ut
 eum fateri cogeret, quod earum re-
 rum, de quibus cum tanta audacia di-
 sputare attentaverat, penitus ignarus
 esset.

§. LVIII.

*Gentilis palinodia denuo cantata mor-
tis supplicio ereptus.*

Gentilis ad hæc angustias redactus
 suæ salutis haud melius se consul-
 turum existimabat, nisi suis Judicibus
 libellum supplicem porrigeret, in eoque
 suos errores confessus rationes, ac te-
 stimonia proferret, quibus ad novam
 hanc sectam tuendam inductus fuisset.
 Hunc ergo libellum Judices transmit-
 tunt ad Calvinum, qui illum altera die
 refellebat, hancque confutationem mox
 Judices Gentili tradebant, dato nego-
 tio, ut errores suos retractaret, si vero